

[PROROGACYJA *sb f*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w prorogować); pierwsze a jasne, końcowe pochylone.

sg N prorogacyjã. ◇ G prorogacyj(e)j. ◇ pl L prorogacyjach.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Odroczenie, odłożenie, przesunięcie terminu [*prorogatio – odwleczenie, pomknienie, oddalenie Mącz 358a; odwłoka prawna, odłożenie sprawy – prorogatio Cn*]: folgując Ich M. Pánóm Rádam Koronny^m y Rycérztwu w W.X. Litewłkim/ áby ná Koronácyą przybydź mogli/ y téż áby ten Akt *solennis* Koronáciyéy do wiadomości wżech obywatélów Koronnych dołzédł/ zdała fie nam rzecz bydź potrzebna po przelżłych prorogáciách/ czás y dzień [!] pewny Koronáciyéy oznáciżyć. *JanPrzyw 104.*

2. Przedłużenie ważności, prolongata [*prorogatio – przedłużenie BartBydg, Calep; przedłużenie – prorogatio Cn*]:

a. Dokumentu [*czego*]: Gdzieby kogo niesłusznym postępkim banijowano, tedy sublacyją bannitionis et eius bannitionis prorogationem wojewoda województwa swego albo kasztelan podług prawa opisanego dać ma in absentia regis, do której sublacyjej i jej progracyjej [!] przypozwać stronę ma podług prawa do urzędu grodzkiego. *AktaSejmikPozn 1574/24, 1590/132.*

b. Funkcji, pełnienia urzędu: A wybieranie tego fkładnego/ poczynác fie ma od tego czáfu/ kiedy fie w ktorым mieście prorogácia przelżłym Poborcom [...] pozwolona fkończy. *UniwPobor 1591 B2, B3.*

Synonimy: 1. odłożenie, odwleczenie, odwłoczenie, przełożenie, zwłoczenie; 2. przedłużenie, przewleczenie.